antifa★a.c.l.

Γαλάτσι.ΝέαΦιλαδέλφεια.ΝέαΧαλκηδόνα.04.10.έκδοσηδρόμου#6

βρίσκεται μπροστά στα μάτια σου, στην άκρη των χειλιών σου, στην προσμονή του πρωϊνού, στην καταστροφή του κλουβιού, **στο θάνατο του σχολείου**, στο έρημο εργοστάσιο, στο σπίτι δίχως πόρτα, βρίσκεται στη φαντασία, βρίσκεται στην πρόκληση, στη δουλειά του τυφλοπόντικα*, στην ////.../*#_ ιστορία του μέλλοντος, στις στιγμές της μνήμης, βρίσκεται στο μαύρο του δέρματος, στη συλλογική γιορτή, βρίσκεται στο πάρσιμο του εμπορεύματος, στο βγάλσιμο του πλακόστρωτου, στην καμπύλη της αγκαλιάς σου...

"οι εξετάσεις είναι σαν το χέσιμο: αποθηκεύεις ένα κάρο αηδίες και στο τέλος ανακουφίζεσαι..."

Εξετάσεις:τελικά κάποια στιγμή θα περάσουμε όλοι από αυτές. Βασικά, όχι απλά "κάποια στιγμή" μιας και όλη η ζωή μοιάζει με σύνολο διαδοχικών εξετάσεων, με το αποτέλεσμα να δείχνει πάντα μοιραίο: είτε τις περνάς και βλέπουμε... είτε δεν τις περνάς και φτάνεις λίγο πιο κοντά στον πάτο του βαρελιού (για τον οποίο σε προορίζουν εξαρχής, έτσι κι αλλιώς).

Έτσι μοιάζει δομημένη η ζωή στον καπιταλισμό: μια ταλάντωση. Διαδοχικά στρώματα εξετάσεων και προετοιμασιών για τις επόμενες. Από το δημοτικό στο γυμνάσιο, από το γυμνάσιο στο λύκειο, από το λύκειο στο πανεπιστήμιο, από το πανεπιστήμιο στη συνέντευξη για δουλειά, από κει στο αν φτάνουν τα ένσημα για... κλπ. Με λίγα λόγια: **μια ζωή τ' αφεντικά κοιτάνε το γάιδαρο στα δόντια...**

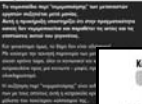
Κεντρική θέση στον όλο μηχανισμό των εξετάσεων έχουν οι "πανελλαδικές". Αυτή η "αξιοκρατική" μαλακία, που στο τέλος του σχολείου θα καθορίσει μέσα σε πέντε μερούλες την ήρα από το στάχυ. Βέβαια σε πέντε μέρες τέτοια πράγματα δεν γίνονται, και αυτό το ξέρουν όλοι. Τίποτα δεν ξεκινά και τίποτα δεν τελειώνει στις πανελλαδικές, εκτός ίσως από μια αφόρητη περίοδο αποστήθισης άχρηστων κειμένων, μεθοδολογιών και λύσεων ασκήσεων, μια περίοδο πειθαρχίας και υποταγής στο μπαμπούλα που λέγεται "πρόγραμμα". Άλλωστε αυτό είναι και το μόνο που εξετάζουν οι πανελλαδικές. Μέχρι πιο βαθμό είσαι διατεθειμένος να υποστείς την κάθε μία μαλακία για κάτι πραγματικά αβέβαιο.

Υπάρχει και μια μεταφυσική μέσα στις πανελλαδικές, ο απόλυτος διαχωρισμός του "καλού" με το "κακό". Γι' αυτό και γύρω τους στήνεται κάθε χρόνο όλο αυτό το θρησκευτικό πανηγύρι, οι αναμμένες λαμπάδες στις εκκλησίες, οι γονείς που προσεύχονται, τα σταυρουδάκια, τα λιβάνια, τα ξεματιάσματα, τα ευχέλαια και τα κέρατα. Γιατί όλοι καταλαβαίνουν πως εκτός από τις "γνώσεις" είναι και πολλά άλλα που μετράνε.

Και πράγματι πως να περάσεις τις εξετάσεις αν είσαι μετανάστης και παρακολουθείς μαθήματα σε μια γλώσσα που δεν πολύκαταλαβαίνεις, αν δουλεύεις, αν δεν έχουν οι γονείς σου λεφτά για φροντιστήρια; Είναι και αυτά που εξετάζουν τελικά οι εξετάσεις εκτός από τις γνώσεις. Αλλά και αν περάσεις, δεν έχει σημασία το πού; Ίδια είναι να πας σε κάποιο άγνωστο τει κάπου στην επαρχία, ή σε κάποιο από αυτά τα πανεπιστήμια με τα μυστήρια ονόματα και το ανύπαρκτου μέλλον με το να μπεις σε κάποια μούρικη και πρωτοκλασάτη σχολή; Αλλά και πες πως στρώνεσαι στο διάβασμα και σου βγαίνει η παναγία για την υπερσχολή και περνάς εκεί που θες, την ίδια δουλειά θα κάνεις ως μηχανικός/γιατρός κλπ αν δεν έχει η οικογένεια κάποιο γραφείο/επιχείρηση/βιομηχανία να σε μπάσει; Γιατί στο κάτω κάτω η μόνη εξέταση που έχει σημασία σε αυτόν τον κόσμο είναι η ταξική προέλευση και θέση.

Και στη τελική: αν δε περάσεις πουθενά θα χαθεί ο κόσμος; Πρέπει να περάσουν όλοι από το πανηγύρι των άχρηστων γνώσεων, των άχρηστων πτυχίων, των πεταμένων χρόνων;

Και πότε θα έρθει η μέρα που θα καθίσουμε και εμείς με το ζόρι για εξετάσεις τους εξεταστές;

Μαλάκας δε γεννιέσαι, γίνεσαι!

Και θα γενούν οι πλάτες μας κινούμενοι στόχοι και οι πλατείες μας πεδία βολής

Σημείο 1: Γεννιέσαι ή γίνεσαι; Και ντε!

Σημείο 2: Είκοσι χρόνια μετανάστευσης

Σημείο 3: Δεκέμβρης 2008

autonome.antifa@yahoo.com

κυκλοφορούν σε όλη την πόλη με την ευθύνη της αυτόνομης αντιφασιστικής συνέλευσης autonome antifa. Για επικοινωνία:

autonome.antifa@yahoo.com

Όσο πιο άδειος ο ντενεκές, τόσο περισσότερο θόρυβο κάνει

Το περιβόητο νομοσχέδιο περί χορήγησης ελληνικής ιθαγένειας σε αλλοδαπούς πολίτες είναι ένας τέτοιος ντενεκές. Άδειος. Που σε συνδυασμό με τη γενική διανοητική κενότητα παράγει πλήθος ανάλογων συζητήσεων. «Έλληνας γίνεσαι»; «Έλληνας γεννιέσαι»; Καθένας και η άποψή του...

Σ' αυτό το περιβάλλον θορύβου οι κατάρες έχουν την τιμητική τους. Οι Έλληνες ακροδεξιοί για παράδειγμα προσποιούνται τους συγκλονισμένους με τη φοβερή και τρομερή «νομιμοποίηση εκατοντάδων χιλιάδων λαθρομεταναστών». Φυσικά λένε χοντρά ψέματα! Γιατί το «ανθελληνικό νομοσχέδιο» απλούστατα αφορά μια μειοψηφικότατη κατηγορία μεταναστών ΠΟΥ ΗΔΗ ΖΟΥΣΕ ΝΟΜΙΜΑ στη χώρα. Κατά τα άλλα, απομένει μια δεύτερη μεγάλη κατηγορία «υπό νομιμοποίηση»: οι κάποιες χιλιάδες μη Έλληνες πιτσιρικάδες, που για να αποκτήσουν τη ρημάδα την ιθαγένεια, όχι μόνο θα πρέπει να περάσουν επιτυχώς κάμποσες τάξεις του «προικισμένου» ελληνικού εκπαιδευτικού συστήματος, αλλά (κυρίως αυτό!) θα πρέπει να περιμένουν μέχρι την ενηλικίωσή τους, αδιάφορο αν οι γονείς τους έχουν ήδη απελαθεί ως «παράνομοι»... Αυτές λοιπόν είναι οι ορδές «που απειλούν το έθνος μας».
Σπουδαία νομιμοποίηση!

Από την άλλη μπάντα οι έλληνες αριστεροί παριστάνουν τους ευχαριστημένους. Βλέπουν, λένε, βήματα προόδου στο νομοσχέδιο. Που καθώς ρυθμίζει το καθεστώς ιθαγένειας των ΗΔΗ ΝΟΜΙΜΩΝ μεταναστών, ταυτόχρονα σπρώχνει τελεσίδικα στην πιο βαθιά παρανομία τη συντριπτική πλειοψηφία των μη ελλήνων κατοίκων αυτής της χώρας. Τα μαύρα κυκλώματα, οι μπάτσοι, οι εργοδότες κάθε είδους τρίβουν ήδη τα χέρια τους... Εκατοντάδες χιλιάδες «παράνομοι» με τη βούλα τίθενται πια στην αποκλειστική δικαιοδοσία τους.

Μεγάλος θόρυβος λοιπόν. Την ίδια στιγμή βέβαια η ουσία του ζητήματος παραμένει ανέγγιχτη: Η αντιμεταναστευτική πολιτική του ελληνικού κράτους συνεχίζει να σκληραίνει. Μεγαλώνοντας όλο και πιο πολύ την απόσταση μεταξύ «νομιμότητας» και «παρανομίας» ο ελληνικός καπιταλισμός υπόσχεται περισσότερη λεηλασία. Στα σύνορα και στις δουλειές, στα σχολεία και στα μπουρδέλα, στη μητρόπολη και στην «αγνή» επαρχία.

Ακούγεται σκληρό, αλλά είναι αλήθεια. Η παραγωγή αυτής της τόσο εκτεταμένης παρανομίας δεν προκύπτει μόνο με την ψήφιση ενός νόμου. Αντίθετα, είναι πιστή αντανάκλαση μιας κοινωνίας που αρνείται με κάθε τρόπο να αποδεχτεί τον πολυεθνικό της χαρακτήρα.

Εντωμεταξύ η μηχανή δουλεύει. Και προς το παρόν αλέθει τους «παράνομους».
Είτε όμως το καταλαβαίνουν, είτε όχι, οι ντόπιοι προλετάριοι παίρνουν σιγά - σιγά σειρά να ταΐσουν τη μηχανή. Αλλά πλέον είναι διπλά δύσκολο να γλιτώσουν. Γιατί, ενώ βλέπουν το σκοτεινό τους μέλλον στο απαγορευμένο παρόν των μεταναστών, προσπερνούν αδιάφοροι. Και κάθε μέρα αποδεικνύουν την κρυφή, αλλά μεγάλη αλήθεια για την ελληνικότητα...

Μαλάκας δε γεννιέσαι, γίνεσαι!

autonome antifa

autonome.antifa@yahoo.com

PuNk MaRketinG

[ΤΣΑΜΠΑ] ΕΙΔΙΚΟ ΕΝΘΕΤΟ:

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ANTIFA!!!

Ο antifa σύμβουλος επαγγελματικού προσανατολισμού για τη ζωή μετά το λύκειο

Φίλοι μας γεια σας! Ξέρουμε πως διάφοροι από εσάς τελειώνουν φέτος το σχολείο και πως ακόμη περισσότεροι κλωθογυρίζουν στο κεφάλι τους το μεγάλο ερώτημα: Τι επιλογές έχουμε; Τι θα γίνει στη ζωή μας; Εν ολίγοις: **Υπάρχει ζωή μετά το λύκειο;** Και επειδή οι επιλογές είναι πολλές και το μάθημα του ΣΕΠ το χρησιμοποιεί ο μαθηματικός για να καλύψει την ύλη, επειδή εμείς έχουμε ευρύτερα ενδιαφέροντα απ' το να κυνηγιόμαστε με τους φασίστες (τι έγινε ρε κοπρίτες; Ωραία στο σχολείο στη Φιλαδέλφεια που το είχατε γράψει και χαιρόσασταν;) εεεε, επειδή λέμε δεν είμαστε μόνο για να κυνηγιόμαστε με τους φασίστες, κυνηγήσαμε φίλους και γνωστούς από εκείνους που στο δικαστήριο τους αναγνωρίζεται το ελαφρυντικό της μετεφηβικής ηλικίας και τους βάλαμε να μας πούνε τι καταλάβανε από τα πρώτα χρόνια χωρίς λύκειο! Μελετήστε προσεκτικά και στο τέλος θα πούμε όλοι μαζί τι καταλάβαμε!

Ο Μιχάλης* στο ΙΕΚ "συστήματα αυτομάτου ελέγχουl(!;!)

Ε, εγώ δεν πέρασα, πως το λένε; Ντρέπεται η μάνα μου να πει πόσο έγραψα στις πανελλήνιες κι όταν τη ρωτάνε αλλάζει κουβέντα. Αλλά έχει ο Θεός για όλους. Δημόσιο ΙΕΚ φίλε, κατεύθυνση Συστήματα Αυτομάτου Ελέγχου! Ανάθεμα κι αν έχω καταλάβει τι διάολο είναι αυτά τα διαόλια τα συστήματα… Από την άλλη όμως έχω καταλάβει καλά τι είναι τα ΙΕΚ! Βασικά δηλαδή παίρνεις αναβολή απ' το στρατό και μετά, άμα ακόμη δε σου κάθεται καλά ο στρατός (ταραράμ! Προσχή! Διατί εκινήθης; και άλλα τέτοια)… μπορείς να πας και σε άλλο ΙΕΚ (ας πούμε ξέρω 'γω πυρηνικής τεχνολογίας) και παίρνεις κι άλλη αναβολή!

Κατά τα άλλα… κατά τα άλλα, από κει μέσα βγαίνεις εργάτης που θα δουλεύεις από το πρωί μέχρι το βράδυ σαν το σκυλί ώσπου να πεθάνεις, ό,τι ακριβώς ήσουν δηλαδή και πριν μπεις εκεί μέσα. Γιατί έτσι είναι τα πράγματα, σας το λέω εγώ που όπου να 'ναι θα έχω και χαρτί. Όσοι ήταν από μικροί στην απ' όξω, έχουν μπροστά τους μονόδρομο και ο μονόδρομος λέγεται ΙΕΚ: Πριν πας στο ΙΕΚ είσαι ένας φτωχός, πεινάς και σε εκμεταλλεύονται. Μετά το ΙΕΚ είσαι ένας φτωχός, πεινάς και σε εκμεταλλεύονται, αλλά έχεις και πιστοποιημένο χαρτί!

* αυτός είναι ο Μιχάλης

αυτός είναι ο γιώργος. ο γιώργος λέει τη μαλακία του στην πίσω σελίδα

Ο Γιωργάκης στο Αφγανιστάν

Εεεε, το ξέρω πως αυτοί που βγάζουν αυτό το έντυπο δεν με γουστάρουν με τίποτα, αλλά εγώ πήγα και έκανα τα χαρτιά μου για ΕΠαγγελματίας ΟΠλίτης και σας λέω ότι οι αντιφάδες μας λένε και γαμώ τις μαλακίες! Και γιατί δηλαδή; Σήμερα ο στρατός είναι επάγγελμα κανονικό και με τα όλα του, με τους μισθούς του, με τις άδειες του... Ε, καθαρίζεις και καμιά τουαλέτα, τρέχεις και λίγο... ***και τι θα κάνεις δηλαδή, δουλειά είναι!***

Είναι και κάτι άλλοι που μου λένε ότι εκεί που πάω θα πρέπει να σκοτώσω όποιον μου πούνε και μπορεί στο τέλος και να με φάνε λάχανο. Άκου να δεις μαλακίες! Ευτυχώς μου τα 'χει πει ο ξάδερφός μου ο Πέτρος που έχει γίνει ΕΠ.ΟΠ και εκεί τους μορφώνουν τζάμπα: "Σιγά μη γίνει ξανά πόλεμος, τελειώσανε αυτά το '49 μαζί με τα κουμμούνια που φτάσανε Τασκένδη", τώρα τι είναι η Τασκένδη και τι σχέση έχει με τα κουμμούνια δεν ήξερε ο Πέτρος να μου πει. Τον θαυμάζω τον Πέτρο, να το ξέρετε! Το τελευταίο που μου είπε είναι ότι έκανε αίτηση να πάει στο Αφγανιστάν γιατί έχει λέει πολύ καλύτερα λεφτά και επειδή είναι καλός παίζει να τον πάρουνε. Πως; Ναι στο Αφγανιστάν έχει πόλεμο... Ε, ναι μπορεί να τον φάνε τον Πέτρο οι αντάρτες αν και είναι πολύ μάγκας και σηκώνει βάρη όλη μέρα... Ε, ναι τελικά γίνονται πόλεμοι...

Ρε δεν πα να γαμηθείτε! Το 'ξερα εγώ πως δεν πρέπει να μιλάω μαζί σας!

Η Μαρία στη Νίκαια

Καλά μαλακίες τώρα, τη Νίκαια τι την ανακατεύεις; Ε ναι, από εκεί είναι ο Νίκος. Ο μελλοντικός άντρας μου, ο Νίκος απ' τη Νίκαια. Τι γελάς τώρα; Για το όνομα; Ή που μου ρίχνει οχτώ χρόνια; Ναι ρε μαλάκα, βαριέμαι να διαβάζω και τι θα κάνω; Θα κοιτάξω να παντρευτώ και θα κάνω και παιδιά, θες τίποτα; Και να σου πω και το άλλο; Καλύτερα δηλαδή να κάθομαι σπίτι με τον πατέρα μου και να ακούω τα "πότε θα γυρίσεις" και "μη σε δω με άντρα"; Δε με χέζετε όλοι οι άντρες με έχετε πρήξει, όλοι ξέρετε τι πρέπει να κάνω, σαν τη μάνα μου θέλετε να με καταντήσετε. Ναι ρε, το ξέρω ότι δεν θα ΄χω πατέρα αλλά θα 'χω πεθερό. Το ξέρω ότι θα πρέπει να ανταποκριθώ στα οικογενειακά βάρη και να κρατάω την οικογενειακή αξιοπρέπεια και το σεξ με ρέγουλα μη φανούμε και τελείως πουτάνες. Ναι τα ξέρω όλα τα τρελά που λέτε, "η οικογένεια είναι φυλακή", "μικροαστοί κλειστείτε στα διαμερίσματά σας παρέα να ψοφήσετε με τα έπιπλά σας"... Και τι να γίνει δηλαδή; ***Να σηκώσουμε όλοι παντιέρα και να γίνουμε σαν τα μούτρα σας να μοιράζουμε φυλλάδια στα σχολεία;*** *Άσε! Εγώ θα εκκλησιάζομαι, θα φτιάχνω καφέ στο Νίκο, θα κάνω παιδιά, θα αξιοποιήσουμε το διαμέρισμα που θα πάρω προίκα, ο πατέρας μου έχει πάρει ήδη το δάνειο, θα ανοίξουμε μια επιχείρηση και δεν θα 'χω κανέναν πάνω απ' το κεφάλι μου εκτός από την τράπεζα, τα πεθερικά, το Νίκο από τη Νίκαια και το Θεό.* ***Άει σιχτίρ τώρα μη βάλω τα κλάματα!***

Και διάβασα και ξαναδιάβασα και τα έμαθα απ' έξω και άμα με ρώταγες τι σκατά λέει η σελίδα 203 της ιστορίας κατεύθυνσης θα σου έλεγα και τα κόμματα. Και τελικά πέρασα. ΠΕΡΑΣΑ!!!! Δημόσια Διοίκηση στο Πάντειο. Όχι δεν ξέρω τι είναι. Και όχι δεν ακούγεται ενδιαφέρον. Γιατί, ηλεκτρολόγος μηχανικός ακούγεται ενδιαφέρον; Τέλος πάντων, που λέτε, από δω και πέρα όλα καλά. Θα δίνω εξετάσεις συνέχεια και θα μαθαίνω διοικητικό δίκαιο για να γίνω χρήσιμη στην κοινωνία. Γιατί πρέπει να σας πω ότι πήγα και είδα και το πρόγραμμα σπουδών στο internet. Χρηματοοικονομική λογιστική, διοικητικό δίκαιο, εισαγωγή στη διοικητική επιστήμη, οικονομικά μαθηματικά... Θα μάθουμε δηλαδή να διοικούμε! Τεσπά, εγώ άκουσα το "δημόσιο" και μου έκανε γκλιν, έχει και κάτι άκρες ο πατέρας μου με το κόμμα, θα ψηφίσω κι εγώ όπως πρέπει, πήγα και γράφτηκα και στη νεολαία για να έχω άκρες... Πωπω σαπίλα αδερφάκι μου, σαν τον πατέρα μου θα γίνω, γραφείο στο δημόσιο 35 χρόνια, θα βάζω και στους τοίχους τα σκιτσάκια που κάνανε τα παιδιά στα καλλιτεχνικά, θα είμαι παντρεμένη με έναν συνάδελφο και στο τέλος θα τρελλαθώ σαν τον πατέρα μου που ήταν πεισμένος ότι οι άλλοι συνάδερφοι από την Εφορία Β' ΔΟΥ Κηφισιάς είχανε βάλει τους περαστικούς στο δρόμο να τον κοροϊδεύουνε. Τα παθαίνεις λέει κάτι τέτοια στο δημόσιο. ***Γι' αυτό όλοι οι καθηγητές στο σχολείο κάπου χάνουν. Γιατί κατά βάθος είναι δημόσιοι υπάλληλοι.***

Η Στάσα στη Δημόσια Διοίκηση Πάντειο Πανεπιστήμιο

& Ο Μπάμπης στην "Φλυτζάνια Α.Ε"

Αποθήκη δικέ μου, εργάτης αποθήκης! Όλη μέρα κουβαλάμε φλυτζάνια, φλυτζάνια με τη σέσουλα να πιεις ολόκληρη την ανατολική Μεσόγειο. Λοιπόν, κοίτα να δεις ένα περίεργο πράγμα: Η δουλειά μοιάζει με το σχολείο! Έχει κι εκεί το φυτό, το ρουφιάνο, τον διευθυντή, τα τελευταία θρανία, μέχρι και απουσίες παίρνουνε οι ρουφιάνοι! Η μεγάλη διαφορά είναι ότι εδώ κανείς δεν μας λέει ότι είμαστε όλοι ίσοι. Όχι φίλε μου δεν είμαστε όλοι ίσοι και αυτό φαίνεται από το μισθό στο τέλος κάθε μήνα. Άλλον μισθό το φυτό, άλλον ο ρουφιάνος, άλλον τα τελευταία θρανία. Εδώ που τα λέμε δηλαδή και στο σχολείο δεν ήμασταν ίσοι, άλλο τώρα τι μας λέγανε. Μόνο που εκεί μετριόμασταν με τη γνωστή ερώτηση "τι δουλειά κάνει ο πατέρας σου": Μηχανικός, καθηγητής, αλβανός οικοδόμος... εργάτης αποθήκης! Τώρα την κατάλαβα αυτή την ερώτηση. Επειδή στο σχολείο δεν έχουμε δικό μας μισθό, μας κάνουν αυτή την ερώτηση για να μετρήσουνε τα λεφτά του πατέρα μας! Πω ρε πούστη, άμα κάνω παιδιά και τα ρωτάνε, αυτά θα λένε "εργάτης αποθήκης" ίσον εφτακόσια πενήντα ευρώ το μήνα ακατέβατα. Πωπω κάρφωμα... Καλά όμως, θα τους πω να λένε "ιδιωτικός υπάλληλος" που είναι πιο κυριλέ, ***γιατί κατά τα άλλα εγώ ρουφιάνος δε γίνομαι κι από το τελευταίο θρανίο δε με βλέπω να ξεκολλάω...***

ο Μπάμπης και η Στάσα σε τρυφερό εσταντανέ απτόπτοι απ' τις ταξικές δοκιμασίες...

Λοιπόν, ψιλοζόφος η ζωή μετά το λύκειο. *Και τι περιμένατε να σας πούμε δηλαδή; Δε μας μάθατε τόσο καιρό; Περιμένατε λουλουδάκια και κορδέλες; Το σύστημα όπου ζούμε λέγεται καπιταλισμός. Άλλοι δουλεύουν και άλλοι κερδίζουν. Επίσης, για να μη λέτε πως είμαστε τίποτα μονοδιάστατοι τύποι, σας λέμε πως το ίδιο σύστημα παρέχει αφιλοκερδώς οικογένεια, παπάδες, μπάτσους, σεξιστές φασίστες και ρατσιστές κάθε είδους και επίσης πόλεμο. Αυτά έχει, αυτά είναι και οι επιλογές μας, όχι μόνο μετά το λύκειο, αλλά και εδώ που τα λέμε γενικώς. Δηλαδή για να λάβετε και λίγο από antifa σοφία, οι επιλογές δεν είναι και πολλές, στην πραγματικότητα είναι η εξής μία: Ή θα λες συνέχεια "ναι" και θα κάνεις ό,τι πρέπει, ή θα πεις τα "όχι" σου, όποτε μπορείς και όποτε βρίσκεις το κουράγιο. Μπορείς να πεις "Όχι δε θα γίνω ρουφιάνος", μπορείς να πεις "όχι δε θα πατήσω πάνω στον διπλανό μου", μπορείς να πεις "όχι δεν θα γίνω μπάτσος" και άλλα τέτοια όμορφα μαζί με τις συνέπειές τους. Αλλά αυτό είναι όλο. Δεν μπορείς να κάνεις "ό,τι θέλεις" και αυτή η πικρή, κόντρα στις φαντασιώσεις μας αλήθεια είναι η βασική σταθερά αυτού του κόσμου:* ***Η μόνη επιλογή που αξίζει να λέγεται τέτοια είναι η άρνηση.*** *Και να το έχετε υπ' όψη: όσο μεγαλώνεις τόσο το καταλαβαίνεις καλύτερα. Αυτά για τώρα και αν δεν σας βοηθήσαμε σχετικά με τις μεταλυκειακές επιλογές σας, ζητήστε μας διευκρινήσεις όπου μας πετύχετε, έχουμε να πούμε κι άλλα!*

* δε τσιμπάμε λέμεεε...

Ο antifa σύμβουλος επαγγελματικού προσανατολισμού μας λέει τι κατάλαβε

παράρτημα

Ε.Κ.Μ : Εγχειρίδιο Καλού Μαθητή

(αν και κάτι κακές γλώσσες λένε πως θα μπορούσε να σημαίνει και Επίθεση Κατά Μέτωπο)

Αγαπητέ αναγνώστη μαθητή,
σίγουρα κατά τη διάρκεια της μαθητικής σου σταδιοδρομίας έχεις σιχτυρίσει ουκ ολίγες φορές την αναγκαστική, άμεσσα ή έμεσσα, παρακολούθηση του σχολείου. Όμως σίγουρα επίσης θα έχεις παρατηρήσει και τα <<καλά>> του. Δηλαδή φάσεις που σου προσφέρουν εμπειρίες ζωής και είναι πέρα και έξω από κάθε κανόνα συμπεριφοράς θεσπισμένο απο διευθυντάδες ή υπουργεία.

Φυσικά δεν αναφέρομαι ούτε στη ζούλα χασισοποσία ούτε στη βιντεοσκόπηση των μαθητριών στην τουλέτα κατά την διάρκεια του διαλλείματος. Αρκεί να φέρεις στο μυαλό σου την σχολική καθημερινότητα και θα το πιάσεις το κρυμμένο νόημα... Τα ραβασάκια-σημειώματα που πάνε από την μία άκρη της αίθουσας στην άλλη και οι κούβεντες που αρχίζουν μόλις ο καθηγητής δεν κοιτάει είναι χειροπιαστές αποδείξεις της κατάργησης στην πράξη όλων των κανόνων διαγωγής που τρέφουν τον μεγαλύτερο εχθρό των καιρών μας, τον ατομικισμό. Το κλίμα αυτό της άρνησης στα πρότυπα του <<καλού>> μαθητή ενισχύεται με κάθε κατάληψη, με κάθε ποίημα, με κάθε κουπλέ, με κάθε σύνθημα που γράφεται από ανυπάκουα μαθητικά χέρια. Αυτό το συναίσθημα και πολλές φορές η συνείδηση είναι που έβγαζε τους μαθητές στο δρόμο ανά τα χρόνια ενάντια σε αυτούς που τους θέλουν πρόβατα σε κάποιο κομματικό μαντρί ή απλώς παναγίτσες στο σχολείο. Με λίγα λόγια η αντίδραση που γεννάται από τέτοιες πολιτικές διεργασίες δίνουν στους μαθητές εφόδια για αποτελέσματα σαν τον Δεκέμβρη του ’08 και για κάθε Δεκέμβρη που θα’ρθει...

Με εκτίμηση,
ο πυρήνας της γειτονιάς σου!!!

Δεκαεφτά μισό,σχολείο τέλος,έγινες γύναικα πια.Γυναίκα είναι το 75D.Η αποτρίχωση στην γραμμή του μπικίνι.Το conciler για τους μαύρους κύκλους στα μάτια.Το καινούριο make up που καλύπτει τους πόρους.Τα pull n bear και τα zara.Το cosmopolitan.Το gell κατά της κυτταρίτιδας μετά το μπάνιο.Να προσέχεις την γραμμή σου.Να ρουφάς την κοιλιά σου..Να μην ξεχνάς να βγάζεις τα φρύδια σου.Να έχεις προσωπικό στυλ.Να τονίζεις τα δυνατά σου σημεία και να κρύβεις τις ατέλειες.Να ζεις έντονα για να είσαι "χορτασμένη" όταν αποφασίσεις να κάνεις οικογένεια.Να επενδύεις σωστά τον χρόνο σου.Να βάζεις στόχους και να τους πετυχαίνεις.Να κάνεις σχέδια για το μέλλον σου.Να μην σε πούνε αγάμητη.Να μην σε πούνε πουτάνα.Να το παίζεις δύσκολη.Να βγάλεις γκόμενο με λεφτά.Να κάνεις πολλούς φίλους στο facebook.Να έχεις πολλά ονόματα στις επαφές του κινητού.Να μην εμπιστεύεσαι στην πραγματικότητα κανέναν.ητσιγκουνιάείναιμαγκιά

Κι αν όλοι τους διακηρύσσουν,εκβιάζουν,υπονοούν,εννοούν ότι ζωή είναι το να καταστρώνεις την επιχειρησιακή σου στρατηγική,ο πόλεμος είναι ενάντια σε όλους και μέχρις εσχάτων και δεν γίνεται αλλιώς,εσύ να μην τους πιστέψεις.

Τα κύτταρα μου είναι πλασμένα από απελπισία και είναι που δεν μπορώ να υπάρχω σε έναν κόσμο που συναινεί.'Αλλοι πεθαίνουν,άλλοι ζούνε καλά κι αυτοί τα λένε όλα κανονικά.Πότε θα σταματήσει αυτό το λαχάνιασμα?'Ενας απέραντος κόσμος με προκαλεί να τον διασχίσω.**Μεγαλώνω σημαίνει πλαταίνω ώσπου να χωρέσει η ζωή μου και την δικιά σου ζωή.**Δεν υπάρχουν κανόνες μόνο εξαιρέσεις.Οι φόβοι μου κι οι φόβοι σου στο ίδιο το τραπέζι.Δωσ' μου ένα δάκρυ,δωσ' μου ένα χάδι,δωσ' μου ένα άκομα λαστιχένιο φιλί.ΤΙ τάχα να 'χει μείνει που ακόμα να μας καίει ημόνωσηείναιαρρώστια

Μας βάλανε να πηγαίνουμε εκεί από μικροί, να περνάμε μπόλικες ώρες τη μέρα και για μπόλικα χρόνια. Μέσα σ' αυτό κάναμε φίλους, παίξαμε, ερωτευθήκαμε, πλακωθήκαμε αλλά και βαρεθήκαμε όσο περισσότερο γινόταν. Τελικά φύγαμε απ' αυτό νομίζοντας ότι ξέρουμε ένα σωρό χρήσιμα πράγματα. Ο λόγος φυσικά για το δημόσιο σχολείο και τα μαθητικά χρόνια.

Ξέρετε, αυτά τα χρόνια που μας έλεγαν ότι "είναι τα καλύτερά μας" και "θα τα θυμόμαστε μια ζωή". Σκεφτείτε δηλαδή τι σκατά μας επιφυλάσσουν για το μέλλον, ώστε τα σχολικά να είναι τα καλύτερα! Αλλά αυτό είναι μια άλλη ιστορία.

Σκοπός του κειμένου δεν είναι βέβαια να καταγράψει μαθητικές αναμνήσεις, αλλά να περιγράψει το ρόλο που έχει αυτός ο θεσμός μέσα στην καπιταλιστική κοινωνία, όπως η δική μας, καθώς και σε τί κατάσταση βρίσκεται σήμερα.Αρχικά, βλέποντας λίγο ιστορικά το θέμα, θα εξετάσουμε γιατί η επιβολή ενός εκπαιδευτικού συστήματος παρουσιάστηκε σαν αναγκαιότητα για το κράτος και τα συμφέροντα που αυτό εκπροσωπεί, δηλαδή των αφεντικών.

animal factory

το εκπαιδευτικό σύστημα σαν κομμάτι του καπιταλισμού

Ανατρέχοντας στο παρελθόν, βλέπουμε ότι το σχολείο ως ένας θεσμός υποχρεωτικός για όλους, αρχίζει να επιβάλλεται με τη δημιουργία των πρώτων καπιταλιστικών κοινωνιών. Τότε που αρχίζουν να χτίζονται τα πρώτα εργοστάσια, με τις σύγχρονες μηχανές και τις αλυσίδες παραγωγής, που ο κόσμος συρρέει κατά κύματα στα αστικά κέντρα για να βρει δουλειά. Τότε είναι που προκύπτει το ζήτημα με το εκπαιδευτικό σύστημα.

Ο εργάτης από κάπου πρέπει να πάρει τα βασικά εφόδια ώστε να μπορεί να αντεπεξέλθει στη δουλειά του στο εργοστάσιο. Αυτό τον ρόλο θα τον παίξει το σχολείο, να μεταδώσει δηλαδή τη γνώση που θα κάνει το μαθητή ένα μελλοντικά χρήσιμο εργάτη για κάποιο αφεντικό. Τόσο απλά! Ούτε να μας μορφώσει, ούτε να μας κάνει ανθρώπους

Το σχολείο δημιουργήθηκε για να να βγάζει εργάτες!

Η οποία γνώση βέβαια από μόνη της δεν ήταν αρκετή, αλλά πήγε πακέτο με μπόλικη από την ιδεολογία των αφεντικών. Από πιτσιρίκι λοιπόν, ο μελλοντικός εργάτης θα πρέπει να μάθει να ξυπνάει νωρίς το πρωί, να είναι στην ώρα του στο σχολείο (η αργοπορία τιμωρείται!), να είναι υπάκουος στον δάσκαλο, να είναι ήσυχος στην τάξη αλλά και να ρουφιανεύει όποιον άτακτο απειλεί την καλή λειτουργία της. Παράλληλα, η αισθητική του σχολείου μόνο φυλακή μπορεί να θυμίζει με τα κάγκελα, τα μονότονα χρώματα και τις τάξεις κελιά. Τέλειο σχέδιο αυτό για τ' αφεντικά! Βρήκαν τον τρόπο μέσω αυτής της διαδικασίας να δημιουργούν ικανούς εργάτες οι οποίοι θα φροντίζουν συνεχώς για την αύξηση των κερδών τους.

Μη βιαστείτε όμως να τη χαρακτηρίσετε ως επιτυχημένη τη διαδικασία αυτή. Διότι χρόνια τώρα φαίνεται πως η υπόθεση σχολείο είναι καμένο χαρτί, όχι μόνο για τη χώρα μας αλλά παντού. Θες σαν αποτέλεσμα της ίδιας της καταναγκαστικής φύσης του, θες σαν επιτυχία των ριζοσπαστικών κινημάτων των προηγούμενων δεκαετιών και της κριτικής που αυτά έκαναν στο ρόλο του εκπαιδευτικού συστήματος (σχολείο-πανεπιστήμιο), το συμπέρασμα είναι ένα.

Αντί για ικανούς εργάτες το σχολείο σήμερα βγάζει τούβλα! Όσο κυνικό κι αν ακούγεται αυτό. Άτομα τα οποία έμαθαν να γράφουν "εκθεσάρες" για τις πανελλήνιες, αδυνατούν να συντάξουν ένα απλό κείμενο για ένα έντυπο δρόμου (σε μας απευθύνεται αυτό και στις φιλότιμες προσπάθειές μας!). Ή έμαθαν πολύπλοκες συναρτήσεις αλλά τα βρίσκουν σκούρα με μια απλή διαίρεση χωρίς κομπιουτεράκι. Τέτοια παραδείγματα υπάρχουν μπόλικα.

Αποτυχία σκέτη το "αγαπητό" μας σχολείο. Γεγονός το οποίο το έχουν συνειδητοποιήσει όλοι όσοι σχετίζονται με κάποιο τρόπο με αυτό. Το κράτος με τις όλο και λιγότερες "δαπάνες για την παιδεία". Οι φροντιστηριάδες που, εκμεταλλευόμενοι την κατάσταση αυτή, φτιάχνουν όλο και περισσότερα ιδιωτικά κελιά για μαθητές. Πακέτο πάνε οι πανικόβλητοι γονείς που πρέπει να βρουν το φροντιστήριο με τα μεγαλύτερα ποσοστά επιτυχίας ώστε να περάσει το καμάρι τους σε μια καλή σχολή, πακέτο και οι καθηγητές που αποδέχονται το ρόλο τους που γίνεται όλο και πιο διακοσμητικός. Και φυσικά οι ίδιοι μαθητές που το έχουν κυριολεκτικά για φτύσιμο (κοπάνες, καταλήψεις, βανδαλισμοί κλπ), και πολύ καλά κάνουν.

Τελειώνοντας, να πούμε, πως αν το σημερινό σχολείο έχει προβλήματα, εμείς πρέπει πολύ γενναιόδωρα να το στείλουμε στο διάολο! Άλλωστε πώς είναι δυνατόν να διαγραφούν μονοκοντυλιά οι ατελείωτες ώρες πάνω από ακατανόητα βιβλία, τα άγχη των εξετάσεων αλλά και της καθημερινής εξέτασης στην τάξη, το πρήξιμο από γονείς και καθηγητές, οι αυτοκτονικά βαρετές ώρες στις σχολικές αίθουσες, οι έλεγχοι, οι τιμωρίες; Χρωστάμε τίποτα σε όλα αυτά; Επίσης, αν σε ένα σχολείο αξίζει μια φορά κάψιμο, σε ένα φροντιστήριο αξίζει 1000! Τα λέγαμε και στο προηγούμενο τεύχος: "Μπάτσοι οι καθηγητές; Σεκιουριτάδες οι φροντιστηριάδες! 11+1 λόγοι που το φροντιστήριο είναι ακόμη χειρότερο από το σχολείο".

Να αρνηθούμε λοιπόν τον προκατασκευασμένο ρόλο του υπάκουου μαθητή, να σαμποτάρουμε το εκπαιδευτικό σύστημα σε κάθε του πτυχή. Το χρωστάμε, πρώτα και κύρια, στους εαυτούς μας!

το antifa acl είναι ένας αντιφασιστικός πυρήνας απ' τους πολλούς που υπάρχουν στην πόλη και βρίσκεται στη γύρα στις περιοχές του Γαλατσίου, της Νέας Φιλαδέλφειας και της Νέας Χαλκηδόνας. Για όποιον, όποια ψήνεται παίζει κι ένα mail για επικοινωνία:

antifa.acl@gmail.com

Προηγούμενο υλικό του πυρήνα, σε μορφή pdf, μπορείτε να βρείτε στο:

antifaacl.wordpress.com

...βρίσκεται στο θάνατο του σχολείου, στο ξύλο στους φασίστες, στις πέτρες στις κλούβες, στα όνειρα των παρανόμων, στη γνώση του σώματος, στη διάφανη συζήτηση, στον οργασμό του μυαλού, στη θέληση τη πιο συνολική... Μα ποιός είπε πως δεν υπάρχει, μα ποιός είπε πως δεν υπάρχει; υπάρχει στο βάθος των ματιών σου, στην άκρη των χειλιών σου, στο σπίτι δίχως πόρτα, στο έρημο εργοστάσιο, στην προσμονή του πρωϊνού, υπάρχει, υπάρχει!! Μα ποιος είπε πως δεν υπάρχει; Υπάρχει, υπάρχει!!!

απρίλης 10